

Art. 5. Organizację Urzędu oraz liczbę członków, zakres i sposób działania Rady Gospodarki Wodnej określi statut Urzędu nadany przez Radę Ministrów.

Art. 6. 1. Urząd Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej utworzony ustawą z dnia 28 maja 1957 r. o utworzeniu urzędu Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej (Dz. U. Nr 31, poz. 130) przekształca się w urząd Ministra Żeglugi.

2. W ustawie wymienionej w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 2 skreśla się pkt 1,

2) w art. 2 ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) eksploatacji i administracji żeglugowej śródlądowych dróg wodnych,”

3) w art. 2 skreśla się ust. 4,

4) skreśla się art. 4.

Art. 7. W art. 1 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i splawie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182) skreśla się ust. 2.

Art. 8. Pracownicy Ministerstwa Żeglugi i Gospodarki Wodnej zatrudnieni w dziale gospodarki wodnej przechodzą do pracy w Urzędzie.

Art. 9. Do czasu wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 2 ust. 3, zachowują moc dotychczasowe przepisy w sprawie współpracy zainteresowanych ministrów i kierowników urzędów centralnych w dziedzinie gospodarki wodnej.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1960 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

164

USTAWA

z dnia 14 czerwca 1960 r.

o przekształceniu Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury w Komitet Budownictwa, Urbanistyki i Architektury.

Art. 1. 1. Komitet do Spraw Urbanistyki i Architektury, utworzony na podstawie ustawy z dnia 30 grudnia 1950 r. o organizacji władz i instytucji w dziedzinie budownictwa (Dz. U. Nr 58, poz. 523 z późniejszymi zmianami), przekształca się w Komitet Budownictwa, Urbanistyki i Architektury, zwany w dalszym ciągu Komitetem.

2. Komitet jest organem kolegialnym i działa przy Radzie Ministrów.

3. Komitet jest naczelnym organem administracji państwowej w zakresie swojego działania.

Art. 2. 1. Do zakresu działania Komitetu należy:

- 1) opracowywanie i przedkładanie Radzie Ministrów wniosków i projektów dotyczących ustalania kierunków rozwoju budownictwa i innych podstawowych zagadnień związanych z budownictwem,
- 2) inicjowanie i wydawanie przepisów wykonawczych na podstawie ustaw oraz normatywów i podstawowych wytycznych dla budownictwa i jego organizacji,
- 3) kierowanie sprawami planowania przestrzennego w zakresie planów miejscowych i szczegółowej lokalizacji inwestycji oraz kierowanie sprawami państwowego nadzoru budowlanego i projektowania urbanistycznego i budowlanego,
- 4) inicjowanie prac w zakresie postępu technicznego i prac naukowo-badawczych w budownictwie, jak również nadawanie podstawowych kierunków pracom w tym zakresie,
- 5) ustalanie ogólnych wytycznych i normatywów w zakresie opracowywania założeń i projektów inwestycji,
- 6) ustalanie wytycznych organizacji i pracy w zakresie projektowania i wykonawstwa oraz organizacji i działania nadzoru inwestorskiego nad realizacją inwestycji.

2. Komitet współdziała z ministrami i kierownikami urzędów centralnych dla zapewnienia należytej koordynacji ich działalności w zakresie określonym w ust. 1.

3. Komitet sprawuje nadzór nad organami prezydiów rad narodowych w dziedzinach należących do właściwości Komitetu w zakresie ustalonym ustawą z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16).

4. Komitet inicjuje, organizuje i realizuje współpracę naukowo-techniczną z zagranicą w zakresie swojego działania.

5. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres i tryb działania Komitetu, rozgraniczy zakres działania Komitetu i innych organów administracji państwowej oraz ustali zakres i zasady współdziałania Komitetu z innymi organami administracji państwowej.

Art. 3. 1. W skład Komitetu wchodzi: Przewodniczący, zastępcy Przewodniczącego i Sekretarz Komitetu oraz członkowie.

2. Przewodniczący powoływany jest na wniosek Prezesa Rady Ministrów w trybie przewidzianym w art. 29 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i wchodzi w skład Rady Ministrów.

3. Zastępców Przewodniczącego i Sekretarza Komitetu powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu.

4. Członkami Komitetu są przedstawiciele określonych przez Radę Ministrów naczelných organów administracji państwowej i innych instytucji oraz stowarzyszeń naukowo-technicznych, działających w dziedzinie budownictwa, urbanistyki i architektury, jak również wybitni specjaliści, naukowcy i praktycy z dziedziny budownictwa, urbanistyki i architektury. Członków Komitetu powołuje Prezes Rady Ministrów.

Art. 4. 1. Organami Komitetu są: Prezydium i Przewodniczący.

2. W skład Prezydium Komitetu wchodzi: Przewodniczący, jego zastępcy i Sekretarz Komitetu oraz członkowie powołani przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu.

Art. 5. Zakres i zasady działania organów Komitetu, liczbę członków Komitetu oraz organizację aparatu wykonawczego określi statut nadany przez Radę Ministrów.

Art. 6. W sprawach należących do zakresu działania Komitetu rozporządzenia i zarządzenia w przypadkach określonych ustawami wydaje Przewodniczący Komitetu.

Art. 7. W ustawie z dnia 22 marca 1957 r. o zmianach w organizacji i zakresie działania naczelných organów administracji państwowej w niektórych gałęziach przemysłu, budownictwa i komunikacji (Dz. U. Nr 17, poz. 86) art. 6 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 6. 1. Do zakresu działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych należą sprawy:

- 1) projektowania i realizacji budownictwa ogólnego w miastach i osiedlach oraz budownictwa przemysłowego i specjalistycznego, jak również projektowania budownictwa wiejskiego,
- 2) produkcji i zbytu materiałów budowlanych,
- 3) ogólnego kierownictwa i nadzoru nad podległymi przedsiębiorstwami państwowymi i innymi jednostkami organizacyjnymi oraz ustalania zasad ich działania,

4) nadzoru w zakresie ustalonym ustawą z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) nad właściwymi organami administracji prezydiów rad narodowych w dziedzinach produkcji budowlano-montażowej i przemysłu materiałów budowlanych,

5) ustalania zasad i wytycznych pomocy dla budownictwa wiejskiego indywidualnego, spółdzielczego i kółek rolniczych oraz organizowania pomocy technicznej dla tego budownictwa,

6) prac naukowo-badawczych w dziedzinie należącej do zakresu jego działania.

2. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz ustali zasady współpracy z innymi organami państwowymi.”

Art. 8. Pracownicy Ministerstwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz innych ministerstw i urzędów centralnych wykonujący dotychczas zadania przekazane niniejszą ustawą do zakresu działania Komitetu — przechodzą do pracy w Komitecie.

Art. 9. Tracą moc przepisy w przedmiotach unormowanych w niniejszej ustawie, a w szczególności ustawa z dnia 30 grudnia 1950 r. o organizacji władz i instytucji w dziedzinie budownictwa (Dz. U. Nr 58, poz. 523 z późniejszymi zmianami).

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki

Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

165

USTAWA

z dnia 14 czerwca 1960 r.

o przejściowym trybie nabywania uprawnień pielęgniarzki (pielęgniarsza).

Art. 1. 1. Osoby posiadające obywatelstwo polskie mogą w trybie przejściowym uzyskać tytuł pielęgniarzki (pielęgniarsza) oraz stałe prawo wykonywania praktyki pielęgniarzkiej określone w ustawie z dnia 21 lutego 1935 r. o pielęgniarstwie (Dz. U. Nr 27, poz. 199), jeżeli z wynikiem pomyślnym złożą egzamin przewidziany w niniejszej ustawie.

2. Warunkiem dopuszczenia do egzaminu jest ukończenie z pomyślnym wynikiem kursu przygotowawczego.

3. O przyjęciu na kurs przygotowawczy i dopuszczeniu do egzaminu decyduje komisja kwalifikacyjna.

4. Egzaminy przeprowadzają komisje egzaminacyjne w okresie 5 lat od daty wejścia w życie ustawy.

Art. 2. 1. O przyjęcie na kurs przygotowawczy mogą ubiegać się osoby, które:

- 1) ukończyły co najmniej 7 klas szkoły podstawowej lub mają wykształcenie uznane za równorzędne przez organy administracji szkolnej,
- 2) ukończyły 20 lat życia,
- 3) były zatrudnione w zakładach społecznych służby zdrowia lub zakładach pomocy społecznej przez okres:

a) 5 lat jako przyuczone pielęgniarki (przyuczeni pielęgniarsze) albo

b) 4 lat jako młodsze pielęgniarki, jeżeli ukończyły 6 lub 9-miesięczny kurs dla młodszych pielęgniarek, albo

c) 3 lat jako młodsze pielęgniarki, jeżeli ukończyły roczny kurs dla młodszych pielęgniarek,

4) posiadają praktyczną znajomość pielęgnowania chorych.

2. O przyjęcie na kurs przygotowawczy mogą ubiegać się również osoby odpowiadające warunkom określonym w ust. 1 pkt 1, 2 i 4, jeżeli:

1) przez okres co najmniej 5 lat były zatrudnione w zakładach społecznych służby zdrowia opieki zdrowotnej zamkniętej przy wykonywaniu czynności wchodzących w zakres pielęgniarstwa, a nie są zarejestrowane jako pielęgniarki przyuczone (pielęgniarsze przyuczeni) lub młodsze bądź

2) wykazały się pracą i przeszkoleniem za granicą, uznanymi przez komisję kwalifikacyjną za równorzędne z wymaganiami przewidzianymi w ust. 1 pkt 3